

Radiografia unui zâmbet în colțul gurii

Relu

Îmi zâmbești iar
din colțul gurii
de pe radiografia pulmonară
sufocată de trecutul irespirabil
îmbâcsit cu patru pachete de Marlboro
și cinci cafele pe zi
mă oripilează ochii tăi
au culoarea palmelor de viață
ți-ai pus coastele în pungă
și îți cureți oasele
de milenara carne a timpului
ești galbenă ca ultima lumânare cu păr roșu
sorb sângele hepatic de toamnă
mă uit la tine
știu
ne vom întâlni în ultimul colț al pătratului
dar...
nu te mai iubesc
respir